

Sygn. akt IV KK 401/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2017r.,

sprawy **K. M.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionych: przez obrońcę skazanego i oskarżyciela publicznego na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt VII Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 5 sierpnia 2016 r., sygn. akt III K [...]

I. oddala jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy skazanego;

II. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 3 k.p.k. pozostawia bez rozpoznania kasację Prokuratora Rejonowego w B.;

III. obciąża skazanego K. M. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w części go dotyczącej;

IV. koszty postępowania związane z kasacją oskarżyciela publicznego przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Ograniczenia przewidziane w tym przepisie nie dotyczą kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

oraz w wypadku sporządzenia jej przed podmiot określony w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). Oznacza to, że strony mogą składać kasację na niekorzyść także od wyroku skazującego, pod warunkiem jednak, że znajdzie się w niej sformułowanie wskazujące wprost na uchybienie wymienione w art. 439 § 1 k.p.k.

Poza sporem jest, że podniesione przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. zarzuty (naruszenie art. 43a § 2 k.k.), nie wskazują na zaistnienie w sprawie uchybień z art. 439 k.p.k. W tej sytuacji Sąd Najwyższy, z mocy art. 531 § 1 k.p.k., wniesioną kasację pozostawił bez rozpoznania, jako w realiach sprawy niedopuszczalną z mocy ustawy.

Kasacja obrońcy K. M. jest natomiast oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza zarzutów tej kasacji oraz części motywacyjnej skargi kasacyjnej wskazuje, że jej Autor kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Okręgowy w B. kontroli odwoławczej wyroku Sądu I instancji oraz jej efekt. Zarzuty sprowadzają się do wykazania, że Sąd Odwoławczy nie rozważył w należyty sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji z dnia 24 października 2016 r. Wydaje się, że tak sformułowane zarzuty są wynikiem niedostatecznej lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Wbrew pogładowi Autora kasacji Sąd Okręgowy w B. rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji (dotyczy to również ponawianego w kasacji zarzutu rażącego naruszenia art. 47 § 3 k.k.) W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wyczerpująco wskazał czym kierował się wydając wyrok i przekonująco umotywowował przyczyny nie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji, o czym przekonuje kompleksowa, a nie wybiórcza, jak to czyni Autor kasacji, analiza uzasadnienia wyroku tego Sądu. Uczynił to zgodnie z wymogami art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.